

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516200326
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:1516200326.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobkyne: D. G., nar. XX.X.XXXX, bytom R., Q. XXXX/X, zastúpená: Advokátska kancelária LawService, s.r.o., so sídlom Zvolen, Na Stráž 3/223, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., F. XX/XX, zastúpený: advokátska kancelária KOTRUSZ - BENČÍK, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova 57, IČO: 47 237 252, za účasti intervenienta na strane žalovaného: MH Invest II, s. r. o., so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 100, IČO: 50 021 150, zastúpený: Advokátska kancelária REDANT s. r. o., IČO: 53 682 581, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 25. marca 2021, č. k. 18C/87/2016-285, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a výrokov o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Intervenientovi na strane žalovaného voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“, účinný do 30.6.2016, od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd priznal intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd návrh na prerušenie konania zamietol.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 137 CSP, § 126 ods. 1, § 133 ods. 2, CSP, § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov.

3. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 14.1.2016 domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich v kat. úz. N., obec U., okres U., zapísaných Okresným úradom U., katastrálny odbor, na LV č. XXXX, parcela registra „E“

evidovaná na mape určeného operátu, parc. č. 1245, druh pozemku: orná pôda o výmere 4025 m². Žalobu odôvodnila tým, že dňa 10.7.2015 bola uzatvorená kúpna zmluva ohľadom prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. úz. N., nehnuteľnosť zapísaná na LV číslo XXXX (teraz LV č. XXXX) parc. reg. „E“, parc. číslo 1245, orná pôda o výmere 4025 m². Žalovaný od zmluvy odstúpil, má za to, že odstúpenie nie je platné, a teda žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti.

4. Súd uznesením č. k. 18C/87/2016-84, zo dňa 23.1.2018 pripustil zmenu žaloby tak, aby súd určil, že žalobkyňa bola podielovým spoluvlastníkom pozemkov v kat. úz. N., obec U., okres U. a to pozemku registra „C“, parc. č. 520/587, ostatné plochy o výmere 1197 m² v podiele 1/2 a pozemku registra „C“, parc. č. 520/588, ostatné plochy o výmere 2828 m² v podiele 1/2, ku dňu ich vyvlastnenia na základe rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.8.2016 Okresného úradu U., odbor výstavby a bytovej politiky, č. OU- NR- OVBP2-2016/031897-32 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy zo dňa 10.10.2016, č. 24731/2016/B624-SV/63515/Ho.

5. Súd rozhodol rozsudkom č. k. 18C/87/2016-98, zo dňa 21. mája 2018 tak, že žalobu zamietol, žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd uznesením č. k. 18C/87/2016-246, zo dňa 4.2.2021 pripustil do konania vstup intervenienta MH Invest II, s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 100, Bratislava na strane žalovaného.

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Intervenient vo svojich podaniach poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v obdobných veciach, s týmito sa nestotožňujú, pričom poukázal na to, že vo veciach boli podané dovolania, o ktorých od roku 2015 nie je rozhodnuté. Zároveň je vznesená námietka v tom smere, že intervenient nebol v čase vyhlásenia vlastníkom, pričom poukázal na to, že intervenient nekonal v dobrej viere pri nadobúdaní vlastníckeho práva. Uzatvorená kúpna zmluva je platná, neexistuje žiaden dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, pričom kataster nerozhoduje o vlastníckom práve, o ktorom podľa ich názoru môže rozhodnúť len súd. Čo sa týka rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukazyval intervenient, ktoré sa týkajú predkupného práva, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vyjadril iba v tom smere, že treba prihliadať na predkupné právo štátu, pričom poukázal na bod 17 vyjadrenia intervenienta. Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 9.7.2015, uznesenie o predkupnom práve vzniklo dňa 8.7.2015. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa nekonštatuje, že porušenie predkupného práva by malo za následok neplatnosť kúpnej zmluvy a nemohla nastať ani dodatočná nemožnosť plnenie tejto zmluvy, keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí tak rozhodoval vtedy a predkupné právo vzniklo až po uzavretí zmluvy. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre majú za to, že žalobca sa nemôže svojho nároku domáhať náhrady v konaní o úschovách a to s poukazom na oboznámené rozhodnutie 18U/4/2016. Iba žalovaný sa môže vyjadriť k okolnostiam uzatvoreniu kúpnej zmluvy, pričom v konaní o úschovách žalovaný nie je účastníkom konania. Čo sa týka uplatnenia predkupného práva, ktoré si uplatnil štát a následne prišlo k vyvlastneniu, takýto postup považujú za nezákonný. Majú za to, že v danom spore je potrebné vychádzať z ust. Obč. zák. § 603 a 853. Čo sa týka bodu 47 Krajského súdu v Nitre majú za to, že v poukazom na vyjadrenie intervenienta táto skutočnosť nie je sporná, teda čo sa týka katastrálnej identifikácie nehnuteľnosti.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že poukazuje na bod 46, pričom s poukazom na vykonané dokazovanie po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu majú za to, že nie je daná vecná pasívna legitímácia žalovaného. Vzhľadom k petitu žaloby už toto je dôvod na zamietnutie žaloby, pretože žalovaný v čase vyvlastnenia nebol vlastníkom nehnuteľnosti, čo nie je sporné a je preukázané a vyplýva z listinných dôkazov. Žalobkyňa sa môže domáhať nároku ohľadom sporu vlastníckeho práva len voči osobe, ktorej toto vlastníctvo svedčí. Majú za to, že súd len deklaruje určité vlastnícke právo, ktoré objektívne existuje, nemôže nahrádzať rozhodnutie katastra, pretože vlastnícke právo sa nadobúda až rozhodnutím katastra o povolení vkladu. Aj keď bola uzatvorená kúpna zmluva, nebolo vydané rozhodnutie o povolení vkladu, čo si myslia, že nie jej medzi stranami sporné. V spore nebol preukázaný žiaden titul na základe ktorého by svedčalo vlastnícke právo v prospech žalobcu. Z týchto dôvodov nie je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného a s poukazom na bod 46 Krajského súdu v Nitre je potrebné žalobu zamietnuť. Nesúhlasil s tým, že rozhodnutie má iba konštitutívne účinky, pričom spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva určuje Obč. zákonník a ak príde k uzatvoreniu zmluvy je

potrebné na zápis vlastníckeho práva rozhodnutie štátneho orgánu. Z týchto dôvodov navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

8. Právny zástupca intervenienta na strane žalovaného na pojednávaní uviedol, že keď právny zástupca žalobkyne tvrdí, že k uzatvoreniu zmluvy prišlo pred vznikom predkupného práva, alebo pred uzavretím zmluvy, tak zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, ktorá obchádza zákon, pričom sa jedná o zákonné predkupné právo štátu. Čo sa týka rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v týchto rozhodnutiach je konštatované, že správny orgán musí obligatórne prihliadnuť na predkupné právo. Predkupné právo bolo uplatnené zo strany štátu. V danom spore nie je preukázaný naliehavý právny záujem, nakoľko žalovaný nebol vlastníkom v čase vyvlastnenia. V tomto spore sa neprejednáva komu sa majú vyplatiť náhrady. Je neurčiteľné od akého momentu má byť určené vlastníctvo, pretože bolo uplatnené predkupné právo štátu. K zmene vzniku vlastníckeho práva môže prísť iba na základe konštitutívneho princípu, naliehavý právny záujem zo strany žalobcu je odvodzovaný od skutočnosti, ktoré neexistujú, prišlo k uplatneniu predkupného práva štátu, ktoré bráni v určení vlastníckeho práva k pozemku, ku ktorému sa žalobca domáha svojho nároku. Nie je preukázaná žiadna existencia vlastníckeho práva k pozemku, pričom kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, nie je právnym titulom, na základe ktorého by malo prísť k určení vlastníckeho práva, keďže táto kúpna zmluva je absolútne neplatná od začiatku, keď obchádza zákon.

9. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd zistil, že dňa 10.7.2015 bola uzatvorená Kúpna zmluva číslo 2015/7/10/Draž/1245 medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou. Predmetom prevodu vlastníckeho práva bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. úz. N., obce U., okres U., nehnuteľnosť zapísaná na LV číslo XXXX (LV č. XXXX), parc. reg. „E“, parc. číslo 1245, orná pôda o výmere 4025 m², spoluvlastnícky podiel 1/2-ica, od ktorej žalovaný odstúpil. Okresný úrad Nitra katastrálny odbor vydal dňa 13.11.2015 rozhodnutie číslo V 5647/2015-19, ktorým konanie o návrhu na vklad zastavil. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov číslo Vo5/2016-2/To, zo dňa 3.2.2016. Vzhľadom na vzniknuté zákonné predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dňa 11.2.2016 uzatvoril žalovaný kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedol svoje vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1/2 na spoločnosť MH Invest, s.r.o., IČO: 36 724 530, so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava (konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva V-1090/2016, návrh na povolenie vkladu zamietnutý). Kúpnu zmluvou č. XXXXX/XXXX/XXXX/N./XXX/XXXX evidovanou pod č. V 11331/15 zo dňa 1.12.2015 predal H. C. nehnuteľnosť parcelu reg. „E“ parc. č. 1245, orná pôda o výmere 4025 m² v podiele 1/2 MH Invest, s. r. o. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 1.3.2016. Táto parcela bola geometrickým plánom zameraná a označená ako pozemky reg. C KN s parc. č. 520/587 a parc. č. 520/588. Takto označené parcely č. 520/587 a 520/588 previedla spoločnosť MH Invest, s. r. o. spoločnosti MH Invest II, s. r. o. kúpnu zmluvou dňa 21.6.2016, č. 20160027 evidovanou pod č. V 6219/16. Vklad vlastníckeho práva povolený dňa 24.6.2016. Predmetné parcely boli predmetom Rozhodnutia o vyvlastnení č. OU-NR-OVBP2-2016/031897-32 zo dňa 18.8.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, odbor štátnej správy č. 24731/2016/B624-SV/63515/Ho dňa 20.10.2016. Týmto rozhodnutím sa vyvlastnilo vlastnícke právo vlastníkovi MH Invest II, s. r. o. vo verejnom záujme v prospech spoločnosti MH Invest, s. r. o.“ Dňa 10.10.2016 bolo vydané rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne proti predmetnému rozhodnutiu.

10. S poukazom na vyššie uvedené je nepochybné, že pôvodné parc. reg. „E“, parc. číslo 1245, orná pôda o výmere 4025 m² boli zamerané geometrickým plánom. Tieto boli označené ako pozemky reg. C KN s parc. č. 520/587 a parc. č. 520/588, ku ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia, že bola podielovým spoluvlastníkom pozemkov v kat. úz. N., v podiele X/X ku dňu ich vyvlastnenia na základe rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.08.2016 Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, č. OU-NR- OVBP2-2016/031897-32 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy zo dňa 10.10.2016, č. 24731/2016/B624-SV/63515/Ho. Teda i s poukazom na vyjadrenia strán sporu nebola sporná katastrálna identifikácia nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Po zrušení veci Krajským súdom v Nitre súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného odboru Katastrálny odbor V 1090/16, z ktorého vyplýva, že dňa 11.2.2016 bola uzatvorená Kúpna zmluva č. XXXXX/XXXX/XXXX/N./XXX/XXXX medzi žalovaným a spoločnosťou MH Invest, s.r.o.. Predmetom kúpnej zmluvy bola nehnuteľnosť zapísaná

na LV č. XXXX, orná pôda o výmere 4025 m², číslo parcely 1245, spoluvlastnícky podiel 1/2-ica. Dňa 11.2.2016 bol podaný návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe uvedenej kúpnej zmluvy. Predmetná kúpna zmluva bola zverejnená a ako vyplýva z predloženého vkladového spisu rozhodnutím V 1090/2016-8, zo dňa 1.3.2016 bol návrh na vklad zamietnutý z dôvodu, že predávajúci nemohol nakladať s prevádzanou nehnuteľnosťou, nakoľko ju zmluvou zo dňa 1.12.2015 previedol na MH Invest s.r.o., pričom vklad bol povolený dňa 1.3.2016 a v ten istý deň bol vykonaný aj zápis do listu vlastníctva (V1131/2015).

11. Zo spisu 18U/4/2016 súd zistil, že dňa 16.11.2016 bol podaný návrh na prijatie sumy vo výške 858.555,27 eur do úschovy súdu, pričom zložiteľom bola spoločnosť MH Invest s.r.o., a príjemcom spoločnosť MH Invest II. s.r.o.. Dôvodom návrhu o uloženie náhrady za vyvlastnené pozemky do úschovy súdu bolo, že zložiteľ mal dôvodné pochybnosti, kto je veriteľom. V rámci konania o úschove bolo predložené Rozhodnutie o vyvlastnení zo dňa 18.8.2016, pričom boli vyvlastnené pozemky MH Invest II, s.r.o., a to o.i. i nehnuteľností zapísané na LV č. XXXX, parc. č. 520/587, výmera 1197 m², parc. č. 520/588, výmera 2828 m². Súd uznesením č. k. 18U/4/2016-44, zo dňa 20.3.2018 prijal od zložiteľa predmetnú čiastku do úschovy, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.4.2018. Podaním zo dňa 12.6.2020 požiadala spoločnosť Poľnohospodárska pôda s.r.o., o vydanie čiastky 123.946,42 eura z úschovy súdu, týkajúca sa nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX. Rovnako podaním požiadala D. G. o vydanie čiastky 722.011,13 eur z úschovy súdu, týkajúca sa nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX. Súd uznesením sp. zn. 18U/4/2016-116, zo dňa 10.12.2020 žiadostiam nevyhovel, rozhodnutie nie je právoplatné, nakoľko voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie.

12. V danom spore sa súd zaoberal predovšetkým tým, či je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe s poukazom na pripustenú zmenu petitu žaloby. S poukazom na doplnené dokazovanie, oboznámením sa so spisom 18U/4/2016 je zrejmé, že náhrada za vyvlastnené pozemky bola zložená do úschovy na súde v konaní vedenom pod sp. zn. 18U/4/2016, pretože spoločnosť MH Invest s.r.o. má pochybnosti, kto je veriteľom, ktorému má byť náhrada za vyvlastnené pozemky uhradená. Žalobkyňa odvodzovala svoj právny záujem na danom určení práve rozhodnutím o vyvlastnení pozemkov a uložením náhrady do súdnej úschovy, ktorá nebola vyplatená z dôvodu prebiehajúcich súdnych konaní o vlastníctve pozemkov. Zmeny vo vlastníctve prevádzaných pozemkov ako aj proces vyvlastnenia a následné zloženie náhrady za vyvlastnenie do úschovy súdu spôsobili, že žalobkyňa sa nemohla aj naďalej domáhať určenia vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré už boli vyvlastnené. Na takomto určení už nemala naliehavý právny záujem. Ako vyplýva z Rozhodnutia o vyvlastnení č. OU-NR-OVBP2-2016/031897-32, zo dňa 18.8.2016 Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, v spojení s Rozhodnutím zo dňa 10.10.2016 vlastnícke právo bolo vyvlastnené vlastníčkovi pozemkov MH Invest II, s.r.o. týkajúce sa nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. N.. Z obsahu zmeneného žalobného návrhu pritom vyplýva, že žalobkyňa sa len snaží dosiahnuť, aby jej ako vlastníčkovi bola vyplatená vyvlastňovacia náhrada. Za vlastníka sa podľa jej tvrdení považuje preto, že žalovaný od zmluvy odstúpil bezdôvodne a preto vyhodnotila jeho odstúpenie ako neplatné. Ako vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 6 zákona o vyvlastňovaní, náhradu za vyvlastnenie, ktorú nemožno vyplatiť z dôvodu, že do právoplatnosti rozhodnutia nebolo právoplatne skončené konanie o dedičstve alebo súdne konanie, alebo nebola právoplatne skončená exekúcia, ktorých predmetom je vlastníctvo vyvlastňovaného pozemku alebo vyvlastňovanej stavby, zloží vyvlastniiteľ v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení do úschovy na súde, v obvode ktorého sa nachádza pozemok alebo stavba. Z uvedeného znenia zákona vyplýva, že pokiaľ by neprebíhali konania, v ktorých sa rieši vlastníctvo k vyvlastneným pozemkom, nebol by daný ani dôvod na postup vyvlastniteľa smerujúci k úschove náhrady na súde. V danom prípade takýto dôvod daný bol, pretože k prevedeným pozemkom sa v čase vyvlastnenia (18.8.2016) viedlo konanie o určení vlastníckeho práva. Súd mal za to, že bez vyriešenia otázky spornosti vlastníctva k vyvlastnenému pozemku (kvôli ktorej bola aj náhrada vložená do úschovy), konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 18U/4/2016, by zrejme náhrada zostala aj naďalej v úschove, čo by neriešilo problém, preto ktorý bola do úschovy vložená. Dôvodom zloženia vyvlastňovacej náhrady do úschovy je práve toto prebiehajúce súdne konanie, účelom ktorého je v končenom dôsledku určiť, komu má byť vyplatená náhrada za vyvlastnenie pozemku, pretože za súčasného stavu by do úvahy prichádzali dva subjekty, a to žalobkyňa alebo spoločnosť MH Invest II., s.r.o. Z týchto dôvodov mal súd za to, že v danom spore bol daný naliehavý záujem na podanej žalobe.

13. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

14. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra je formou zápisu práv k nehnuteľnostiam. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o povolení tohto vkladu. Zmena vlastníka je viazaná na vklad (zápis) do katastra nehnuteľností, pretože práve zápisom sa zverejňuje kto je novým vlastníkom nehnuteľností. Pri rozhodovaní v danom spore súd sa zaoberal tým, či je daná pasívna legitímácia žalovaného. Súd mal za to, že nie je daná pasívna legitímácia žalovaného, ktorý nie je vedený ako vlastník nehnuteľností a ani v čase Rozhodnutia o vyvlastnení 18.8.2016 nebol vedený ako vlastník nehnuteľností, nakoľko zmluvou zo dňa 1.12.2015 žalovaný previedol spoluvlastnícky podiel na MH Invest s.r.o., pričom vklad bol povolený dňa 1.3.2016 (V11331/2015, vyplýva z vkladového spisu V 1090/2016) a v ten istý deň bol vykonaný aj zápis do listu vlastníctva. V rozhodnom čase, teda v čase vyvlastnenia bola vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu spoločnosť MH Invest II s.r.o.

15. Prvoinštančný súd dodal, že vyvlastnenie je osobitný druh nadobudnutia vlastníckeho práva, ktoré nie je odvodené od právneho predchodcu, jedná sa o originárne nadobudnutie vlastníckeho práva, keďže v tomto prípade dochádza k prechodu (nie k prevodu) vlastníckeho práva. Vlastník vyvlastnených pozemkov nie je právnym nástupcom vyvlastneného subjektu. Žalobkyňa v spore vlastnícke právo k vyvlastneným pozemkom nepreukázala, nakoľko ak by aj prišlo k uzatvoreniu platnej kúpnej zmluvy, neznamena to prevod vlastníckeho práva. Týmto právnym úkonom je vklad do katastra nehnuteľností, ktorý má konštitutívne účinky pre vznik vlastníckeho práva. Vklad do katastra sa uskutočňuje na základe právoplatného rozhodnutia príslušného správneho orgánu o jeho povolení, pričom konanie o povolení vkladu na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 10.7.2015 bolo zastavené. Teda žalobkyňa nikdy vlastnícke právo k vyvlastneným pozemkom nenadobudla. Ak by aj zmluva bola platným právnym úkonom, žalobkyňa nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k týmto pozemkom a to predovšetkým na existenciu zákonného predkupného práva štátu, keď s poukazom na § 3 ods. 5 zák. č. 175/1999 Z. z. je obmedzená voľnosť priamo zo zákona a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ak by mali záujem predať nehnuteľností, tieto prednostne ponúknuť na kúpu štátu. Dňom schválenia osvedčenia o významnej investícii vládou dňa 21.7.2015 vzniklo predkupné právo štátu. V spore nebolo preukázané, že prevod nehnuteľností na spoločnosť MH Invest II s.r.o. by bol nulitným právnym úkonom. Súd s poukazom na uvedené žalobu zamietol.

16. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala, aby súd konanie prerušil do skončenia konaní vedených na Krajskom súde v Nitre 11S/53/2016, 11S/261/2016. Súd poukazuje, že konanie vedené pod sp. zn. 11S/53/2016 je už právoplatne skončené. Vzhľadom na účinky vyvlastnenia v zmysle zákona č. 282/2015 Z. z. nemá na predmetné konanie vplyv správne konanie vedené na Krajskom súde v Nitre uvádzané žalobkyňou. Ani úspech žalobkyne v správnych konaniach by nepriinesol zmenu v právnom stave ohľadne predmetnej nehnuteľnosti, keďže vzhľadom na vyvlastnenie by už nebolo možné žalobkyňu zapísať ako podielového vlastníka nehnuteľnosti. Z týchto dôvodov súd návrh na prerušenie konania zamietol.

17. Vzhľadom k úspechu žalovaného a intervenienta v konaní, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, intervenientovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Uviedla, že v priebehu konania bol v dôsledku zmeny skutkových okolností podaný návrh na zmenu žaloby, ku zmene skutkového stavu došlo následkom vyvlastnenia Pozemkov na základe vyššie uvedeného rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o., IČO: 36 724 530, so sídlom: Trnavská cesta 100, 821 01 Bratislava (ďalej len „MH Invest, s.r.o.“). Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy. Súd tento návrh Žalobcu na zmenu žaloby pripustil. Súd následne v napadnutom Rozsudku dospel k záveru, že dôsledku rozhodnutia správneho orgánu nedošlo k prevodu vlastníctva a tak Žalobca nemôže byť vlastníkom Pozemkov ani ku dňu ich vyvlastnenia. Prvoinštančný súd žalobu zamietol.

20. Súd vychádzal aj z nesprávnych skutkových zistení, keď uviedol, že Žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo v dôsledku predkupného práva štátu, ktoré vzniklo dňa 21.7.2015, avšak zmluva medzi Žalobcom a Žalovaným bola uzatvorená dňa 10.7.2015.

21. Poukázal na § 3 ods. 5 a 7 zák. č. 175/1999 Z. z. a uviedol, že bez vyriešenia otázky spornosti vlastníctva by zrejme náhrada zostala aj naďalej v úschove, čo by nevyriešilo problém pre ktorý bola do úschovy vložená. Dôvodom vloženia do úschovy je práve toto prebiehajúce konanie, účelom ktorého je určiť, komu má byť vyplatená náhrada za vyvlastnenie pozemku. Za súčasného stavu by do úvahy prichádzali dva subjekty a to Žalobca alebo spoločnosť MH Invest II. s.r.o. Súd uviedol, že Žalobca má z týchto dôvodov naliehavý právny záujem na určení.

22. V rozhodnom čase, teda v čase vyvlastnenia bola vlastníkom nehnuteľnosti spoločnosť MH Invest II. s.r.o (súd vôbec nevenoval pozornosť podstatnej skutočnosti uvádzanej v návrhu na zmenu žaloby, že spoločnosť MH Invest s.r.o. previedla Pozemky na spoločnosť MH Invest II. s.r.o. - spoločnosť, ktorej nesvedčalo predkupné právo - a následne podala návrh na vyvlastnenie znovu v jej prospech, takýto postup sa nedá vyhodnotiť ináč ako účelový s cieľom zmarenia uplatnenia práv Žalobcu v súvisiacich konaniach, tento istý postup Žalobca namieta v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre sp. zn. 11S/261/2016, kde sa domáha zrušenia rozhodnutia o vyvlastnení pre nezakonnosť).

23. Dňom schválenia osvedčenia o významnej investícii vládou dňa 21.7.2015 vzniklo predkupné právo štátu (súd celkom opomenul skutočnosť, že k podpisu zmluvy medzi Žalobcom a Žalovaným došlo dňa 10.7.2015, keď predkupné právo ešte neexistovalo). Súd tiež skonštatoval, že v spore nebolo preukázané, že prevod nehnuteľnosti na spoločnosť MH Invest II. s.r.o. by bol nulitným právnym úkonom (takýto záver je arbitrárnym, nakoľko k posudzovaniu platnosti tejto zmluvy by mohol súd pristúpiť až po tom, čo by skúmal, či medzi Žalobcom a Žalovaným došlo k uzavretiu platnej zmluvy - či boli splnené všetky hmotnoprávne zákonné predpoklady na uzatvorenie zmluvy - čo však súd neskúmal v dôsledku nesprávnych právnych záverov. Ak by súd vyhodnotil, že zmluva uzavretá medzi Žalobcom a Žalovaným spĺňa všetky hmotnoprávne predpoklady, následne by spoločnosť MH Invest II. s.r.o. nemohla byť vlastníkom, lebo nie je možné nadobudnúť vlastníctvo od nevlastníka). 2. Záver súdu, že vzhľadom k nezavkladovaniu zmluvy pre vyvlastnením Žalobca nemohol byť vlastníkom ku dňu vyvlastnenia je nesprávnym. Prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti prebieha v tzv. intabulačnom režime nadobúdania vlastníckeho práva. Titulom je zmluva, ktorá má obligatórne kauzálny charakter a je nevyhnutným predpokladom pre nadobudnutie vlastníckeho práva. K titulu pristupuje aj modus, t. j. zápis do príslušného registra v ktorom sa evidujú vlastnícke práva k nehnuteľnostiam. Obligačná zmluva je to, čo zakladá právny vzťah medzi prevádzajúcim a nadobúdateľom.

24. Zmluva ktorou dochádza k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je platná po podpísaní účastníkmi, pričom účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy. Od daného okamihu sú účastníci viazaní prejavom vôle. Účastníkmi zhodné prejavy vôle, smerujúce k uzatvoreniu zmluvy, sú právnymi úkonmi zakladajúcimi v zmysle § 2 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) medzi účastníkmi občianskoprávny vzťah, z ktorého účastníkom vyplývajú určité vzájomné práva a povinnosti. Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy. Rozhodnutie správa katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spisová značka 2Cdo/184/2005 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2007). Nič na tom nemení ani skutočnosť, že vklad má konštitutívne účinky podľa § 28 Zákona č. 162/1995 Z. z. Katastrálneho zákona (ďalej len

„Katastrálny zákon“), nakoľko správny orgán koná v rozsahu a spôsobom ktorý ustanoví zákon a to v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Z. z. (ďalej len „Ústavy SR“).

25. Pokračoval, že je potrebné rozlišovať obligačnéprávne a vecnoprávne následky, od 1.1.1993 zákonodarcu oddelil obligačnéprávne a vecnoprávne následky pri nadobudnutí (prevode) nehnuteľností. „Z platnej zmluvy vznikajú pre jej účastníkov obligačnéprávne účinky, t. j. obsah zmluvy sa stáva pre účastníkov zmluvy rovnako a bezpodmienečne záväzným (účinnosť zmluvy). Účinnosť zmluvy nastáva teda súčasne so vznikom platnej zmluvy. Pokiaľ zákon (§ 47 OZ) alebo dohoda strán neustanovujú inak. Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci. Účinky vkladu podľa ustanovenia § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnéprávných následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 OZ). Ak teda odvolací súd vychádzal z toho, že zmluva o prevode nehnuteľnej veci sa stane účinnou kladným rozhodnutím orgánu katastra o návrhu na vklad vlastníckeho práva, prakticky stotožnil okamih účinnosti zmluvy so vznikom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. nerozoznával obligačný a vecnoprávny účinok zmluvy o prevode nehnuteľností čo je v rozpore so súčasným znením ustanovenia § 47 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zodpovedá skôr zneniu týchto ustanovení pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 264/1992 Zb. To, že nedošlo k povoleniu vkladu, znamená, že nenastali vecnoprávne účinky (vlastnícke právo nebolo zapísané do katastra). Uvedené skutočnosti však nebránia súdu skúmať, či nastali obligačnéprávne účinky zmluvy (t. j. či bola zmluva platná). Žalobca má za to, že neexistoval žiaden hmotnoprávny dôvod neplatnosti zmluvy. Je nesprávny záver súdu, že ak by aj zmluva bola platným právnym úkonom. Žalobca by nemohol vlastnícke právo nadobudnúť v dôsledku predkupného práva štátu. Vlastníctvo by nadobudnúť mohol, avšak v prípade zamýšľaného predaja, by bol v dôsledku tejto právnej úpravy povinný ponúknuť ho prednostne štátu.

26. Žalobkyňa ďalej uviedla, že súd sa nevysporiadal so skutkovým stavom, na ktorý poukazoval Žalobca v návrhu na zmenu žaloby, že v katastri je zapísaná poznámka o prebiehajúcom konaní v zmysle ustanovenia § 228 ods. 2 CSP, ktoré rozširuje právnu záväznosť aj na ďalšie subjekty, pretože hlavným argumentom pre označenie subjektov zapísaných v katastri je práve tá skutočnosť, aby rozhodnutie voči nim bol právne záväzné. Okrem toho Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že sporná zmluva bola uzatvorená medzi Žalobcom a Žalovaným, a teda len oni sa môžu vyjadriť k okolnostiam uzatvorenia zmluvy. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že zapísaným vlastníkom v čase vyvlastnenia bola spoločnosť MH Invest II. s.r.o., pretože v prvom rade treba vyhodnotiť, či bola zmluva platne uzatvorená a až následne možno posúdiť, či táto spoločnosť mohla nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka. Určovací žaloba je takým procesným inštitútom, pre ktorý nie je rozhodujúca hmotnoprávna legitímácia účastníkov. Úspešne ju môže podať len ten. Kto má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem v podstate nahrádza vecnú legitímáciu účastníkov.

27. Záver súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je nesprávnym, pretože v konaní 11S/261/2016 sa rieši otázka podstatná aj pre toto konanie (nezákonnosť nesprávnym, nakoľko v konaní 11S/261/2016 sa rieši otázka podstatná aj pre toto konanie (nezákonnosť v právnom stave ohľadne pozemkov, keďže vzhľadom na vyvlastnenie by už nebolo možné Žalobcu zapísať ako podielového vlastníka pozemkov. Žalobca má za to, že tento záver je arbitrárny, ak by totiž došlo k zrušeniu vyvlastnenia, nemohol by obstať záver súdu o originárnom nadobudnutí vlastníckeho práva vyvlastnením. V závere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 144/2010.

28. K odvolaniu sa vyjadril intervenient na strane žalovaného tak, že zákonné predkupné právo k vyvlastneným pozemkom (ešte ako k parcele registra „E“ s parcelným číslom 1243) vzniklo vydaním osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom Vybudovanie strategického parku č. 20801/2015-1000-33509 v znení doplnenia osvedčenia pod č. č. 20801/2015-1000-34871 schváleného uznesením Vlády SR Č. 413/2015 zo dňa 21.7.2015 (ďalej len „Osvedčenie“), čiže až v doplnení osvedčenia schváleného uznesení Vlády SR č. 413/2015 bola do investičného zámeru zahrnutá aj parcela registra „E“ s parcelným číslom 1245 (z ktorej neskôr vznikli Vyvlastnené pozemky), z čoho vyplýva, že predkupné právo štátu vzniklo dňom 21.7.2015. Bola to práve právna zástupkyňa Žalobkyne, ktorá na pojednávaní dňa 25.2.2021 tvrdila, že predkupné právo štátu vzniklo už osvedčením dňa 8.7.2015, v ktorom prípade by bola kúpna zmluva uzatvorená medzi Žalobkyňou a Žalovaným absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu obchádzania zákona. Vo Vyjadrení Intervenient

zdôraznil, že naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva ku dňu vyvlastnenia nemožno voči Žalovanému odôvodňovať skutočnosťami, ktoré medzi stranami tohto sporu netrývajú (v momente vyvlastnenia nebol Žalovaný vlastníkom Vyvlastnených pozemkov a z toho dôvodu nie je založený ani jeho nárok na vyplatenie finančných prostriedkov zložených v úschove súdu vedenej pod sp. zn. 18U/4/2016); podanou určovacou žalobou nedôjde k odstráneniu spornosti práva a nie je naplnená ani požiadavka preventívneho charakteru určovacej žaloby? Žalobkyňa nemôže byť zapísaná ako vlastníčka na príslušnom liste vlastníctva (ako podstatný predpoklad úspešnej určovacej žaloby) a ani sa takéhoto zápisu nedomáha, ale sleduje len vyplatenie náhrady za vyvlastnenie zloženej v úschove; jedná sa o určenie vlastníckeho práva do minulosti; a vlastnícke právo Žalobkyne ku dňu vyvlastnenia je z dôvodu vzniku zákonného predkupného práva neurčiteľné.

29. Záver súdu o tom, že Žalobkyňa sa vlastníčkou Vyvlastnených pozemkov nikdy nestala, je teda nepochybne správny. Obligačnoprávne účinky, na ktoré sa Žalobkyňa odvoláva, znamenajú možnosť domáhať sa, aby si strany splnili svoje povinnosti zo zmluvy (za predpokladu, že zmluva je platným právnym úkonom). Plneniu zo zmluvy na strane Žalovaného však bráni zákonná prekážka, ktorá vznikla dodatočne po uzatvorení zmluvy (vzniku záväzku), a ktorou je vznik zákonného predkupného práva k nehnuteľnosti (k predmetu plnenia záväzku). Plnenie dohodnuté v kúpnej zmluve zo dňa 10.7.2015 stalo po vzniku záväzku nemožným, povinnosť Žalovaného plniť tak zanikla podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým zanikol aj tento záväzok.

30. Ďalej uviedol, že je nepochybné, že predmetné predkupné právo štátu je osobitným druhom predkupného práva a nevzťahuje sa naň úprava Občianskeho zákonníka. Uvedený záver je možné odvodiť aj od účelu právnej normy (§ 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z.), pretože prioritným záujmom štátu je nadobudnutie pozemkov za účelom realizovania významnej investície. Záver o tom, že oprávnenému z predkupného práva zostávajú nároky podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka zachované (čiže v prípade jeho porušenia sa môže oprávnený domáhať od nadobúdateľa, aby mu vec ponúkol na predaj alebo mu zostane predkupné právo zachované), je teda právne neudržateľný. V danej veci preto na predkupné právo nie je možné analógiu podľa § 853 Občianskeho zákonníka použiť ustanovenia § 603 Občianskeho zákonníka. Tieto závery sú potvrdené aj viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu (citovanými vyššie), v zmysle ktorých je vznik zákonného predkupného práva štátu v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. takou rozhodujúcou skutočnosťou, na ktorú musí správny orgán v rámci konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností obligatórne prihliadať a jeho vznik má za následok obmedzenie zmluvnej voľnosti povinného subjektu z tohto predkupného práva.

31. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, okrem iného uvádzajúc, že právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia o povolení tohto vkladu, pričom zmena vlastníka je viazaná na vklad (zápis) do katastra nehnuteľností, pretože práve zápisom sa zverejňuje, kto je novým vlastníkom nehnuteľností. K povoleniu vkladu vlastníckeho práva na základe Kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným a žalobkyňou neprišlo a žalobkyňa vlastnícke právo k predmetnému spoluvlastníckemu podielu na sporných nehnuteľnostiach nenadobudla. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Súd mal z vykonaného dokazovania za to, že v tomto prípade nie je daná pasívna legitímácia žalovaného, nakoľko nie je a ani v čase Rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.8.2016 nebol vedený ako vlastníckom sporných nehnuteľností a v čase vyvlastnenia nehnuteľností bola ich vlastníčkou spoločnosť MH Invest II s.r.o.. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že nikdy nebol zapísaný ako vlastníckom nehnuteľností evidovaných ako parc. reg. „C“ s parc. č. 520/587 a parc. reg. „C“ s parc. č. 520/588, nakoľko tieto vznikli z pôvodnej parcely reg. „E“ s par. č. 1245 až zameraním a zapísaním vyhotoveného geometrického plánu po prevode jeho vlastníckeho práva. Napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť.

32. Žalovaný sa vyjadril aj k vyjadreniu intervenienta k odvolaniu žalobkyne s tým, že vyjadril súhlas s názormi intervenienta v rozhodujúcich častiach.

33. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1

CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutej žalobe podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z. z. a nadobudol účinnosť 1.7.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

35. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

36. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v nedostatku odôvodnenia, keďže sa podľa jej názoru nedostatočne vysporiadala s argumentáciou tvrdenu počas celého konania, resp. na ňu ani nereagoval. V dôsledku uvedeného považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné a arbitrárne.

37. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že uvedená námietka odvolateľky je neopodstatnená, pretože súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktoré ho viedlo k zamietnutiu žaloby riadne zdôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom sa náležite vysporiadal so zisteným nedostatkom naliehavého právneho záujmu. Súd prvej inštancie citoval právne normy, o ktoré svoje právne závery oprel, poukazujúc pritom aj na rozhodnutia vydané v obdobnej právnej veci. Vzhľadom na uvedené neobstojí záver o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, v nadväznosti na ktorú mal prvoinštančný súd odňať žalobkyňi právo na spravodlivý proces. Aj keď pre úplnosť možno povedať, že namietaná spojitosť medzi porušením práva na spravodlivý proces a výsledkom zákonne neodôvodneného rozsudku podľa tvrdení odvolateľky súvisí skôr s vadou napadnutého rozsudku, ktoré podľa videnia žalobkyne nespĺňa náležitosti podľa § 220 ods. 1 a nasl. CSP.

38. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

39. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo (čl. 2 ods. 2 CSP).

40. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

41. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

42. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07).

43. V tejto veci súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z dôvodu zistenia nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. V dôsledku konštatácie existencie naliehavého právneho záujmu súd prvej inštancie teda skúmal aktívnu a pasívnu vecnú legitímáciu.

44. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

45. Odvolací súd v rámci vecnej správnosti napadnutého rozsudku koriguje záver súdu prvej inštancie ohľadne existencie naliehavého právneho záujmu tak, že považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalobkyňou požadované určenie, že bola vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti ku dňu jej vyvlastnenia, by neprinieslo žiadnu zmenu v právnom stave ohľadne predmetnej nehnuteľnosti, či strán sporu, vzhľadom na jej vyvlastnenie, v dôsledku čoho je v katastri evidovaná spoločnosť žalovaného 1/. Navyše, podľa § 137 písm. c/ CSP súd rozhoduje, či tu právo je alebo nie je, a nie do minulosti o tom, či tu právo bolo alebo nebolo, preto existencia alebo neexistencia právneho vzťahu alebo práva nemôže byť určovaná za dobu minulú, ani do budúcnosti, rozhodujúci je stav v dobe vyhlásenia rozhodnutia.

46. Cieľom žalobkyne bolo získanie náhrady za vyvlastnenie a nie spochybňovanie vlastníckeho práva žalovaného, preto nemožno povedať, že nebolo sa možné domáhať plnenia. Rovnako správne boli aj výroky súdu prvej inštancie o trovách konania vzhľadom na plný úspech žalovaného a intervenienta v spore.

47. Odvolací súd v súvislosti s právnym posúdením naliehavého právneho záujmu považuje za potrebné zdôrazniť, že žaloba o určenie vlastníckeho práva je v rámci pozemkového práva jednou z najfrekventovanejších žalôb. Odhliadnuc však od samotnej podstaty sporu, je potrebné, aby žalobca splnil procesné podmienky, bez preukázania ktorých súd nebude vo veci samej konať. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Ustanovenie § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku vychádza z doterajšieho ustanovenia § 80 písm. c/ OSP. Zachováva základné predpoklady určovacej žaloby, ktorými sú vecná legitímácia a existencia naliehavého právneho záujmu. Jediným obmedzením je, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, ktoré však na danú vec nedopadá.

48. Zmysel zákonnej požiadavky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je možné nájsť v chápaní určovacej žaloby ako prostriedku preventívnej právnej ochrany, ktorej účelom má byť vytvorenie pevného právneho základu pre právne vzťahy účastníkov sporu, odstránenie neistoty v postavení žalobcu a predídenie prípadným budúcim sporom. Pre posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu je významná i skutočnosť, či žalobcom nebola poskytnutá iná možnosť ochrany ich práv, ak výlučne žalovaná je aktívne legitimovaná na podanie žaloby na plnenie. Ústavný súd stanovil dve procesné kritéria, ktorých naplnenie vyzdvihuje intenzitu závažnosti veci nad rámec diskrečných oprávnení všeobecných súdov a signalizuje extrémnu úroveň vybočenia z tohto rámca. Prvým z nich je hmotnoprávny i procesný stav konkrétnej veci, za ktorého účastníkom neostáva nič iné, len aktivovať určovaciu žalobu ako „ultimum refugium“, teda posledné východisko obrany a následnej ochrany svojich práv. Druhým je potom situácia, kedy je účastník vystavený dlhotrvajúcej neistote z hľadiska ochrany svojich práv, resp. následkov, ktoré pre neho môže zmluva predstavovať (k tomu viď nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1440/14).

49. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či teda podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972).

50. Predpoklad úspešnosti žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je, spočíva v tom, že strany majú vecnú legitímáciu a že na požadovanom určení je naliehavý právny záujem. Súd sa musí teda zaoberať

otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase jeho rozhodovania. Keďže určovacia žaloba je preventívneho charakteru a má miesto tam, kde je pomocou nej možné eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k príslušnej náprave nemožno dospieť inak, alebo keď účinnejšie než iné procesné prostriedky vystihuje obsah a povahu daného právneho vzťahu a práve jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu predstavujúcu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú práve s podmienkou, aby na určení práva alebo právneho vzťahu bol naliehavý právny záujem.

51. Odvolací súd poznamenáva, že súdna prax do 30. júna 2016 považovala za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c/ OSP aj žalobu o určenie (spolu) vlastníckeho práva. Právny záujem, ktorý bol podmienkou procesnej prípustnosti takejto žaloby, musel byť naliehavý. Pri skúmaní existencie tohto záujmu išlo o posúdenie procesnej otázky, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany žalobcovho práva. Nedostatok naliehavého právneho záujmu „predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý určovacia žaloba nemôže obstať, a ktorý sám o sebe a bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žaloby“ (viď rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 98/2004, 1 Cdo 91/2006, 3 Cdo 240/2006, 1 Cdo 13/2010, 3 Cdo 56/2011).

52. Ak v konkrétnom prípade nemožno očakávať, že ho určovacia žaloba bude plniť, nebude ani splnená podmienka naliehavého právneho záujmu. Platí pritom, že takýto záver sa neviaže iba na určovaciu žalobu ako takú, ale je logicky podmienený tiež tým, z akých právnych pomerov žalobca vychádza, akého konkrétneho určenia sa domáha a tiež voči komu žaloba smeruje. O splnenie uvedených podmienok naliehavého právneho záujmu možno uvažovať v prípade, ak navrhovaný výrok súdneho rozhodnutia bude spôsobilý vystihnúť úplný obsah hmotným právom vymedzeného vzťahu, čo logicky predpokladá, že bude záväzný pre všetky subjekty, a to len vtedy, ak všetky dotknuté subjekty budú aj stranami súdneho sporu, pretože výrok právoplatného rozsudku je v zmysle § 228 ods. 1 CSP záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak; podľa odseku 2 citovaného ustanovenia je výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

53. Žalobca teda podaním určovacej žaloby vyjadruje, že mu k ochrane práva postačí jeho určenie - „danie mu istoty práva“. Požadované určenie sa pritom nemôže týkať existencie alebo neexistencie samotnej právnej skutočnosti, ale len práva alebo právneho vzťahu (judikatúra túto zásadu sčasti modifikovala). Určovacie žaloby majú preventívnu funkciu, smerujú k tomu, aby sa porušeniu práva v budúcnosti predišlo. Z tohto dôvodu žaloba o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde sa možno domáhať ochrany žalobou na plnenie. Právo (právny vzťah), existenciu alebo neexistenciu ktorého určovací výrok vyslovuje, je týmto výrokom vždy určované len vo vzťahu k prítomnosti. Ako uvádza judikatúra (porovnaj napr. dôvody v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 1985 sp. zn. 2 Cz 18/85, z 26. augusta 1993 sp. zn. 1 Cdo 76/93, z 24. marca 1997 sp. zn. 2 Cdo 135/96), rozsudkom nemožno zásadne určiť existenciu (prípadne neexistenciu) právneho vzťahu alebo práva za minulú dobu. Výrok rozsudku aj v konaní o určovacej žalobe musí zodpovedať právnemu vzťahu, resp. právu v prítomnom čase, t. j. v čase vyhlásenia rozsudku (podľa § 154 ods. 1 OSP je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia - teraz § 217 ods. 1 prvá veta CSP - pozn. odvolacieho súdu). Pre rozsudok teda nemôže byť rozhodujúci stav, ktorý tu už nie je (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. novembra 2020 sp. zn. 2 Cdo 76/2020). Iné je, že ustanovenie § 154 ods. 1 OSP sa nedotýka hmotno-právnych predpisov, ktoré vznik, zmenu alebo zánik práva či povinností viažu na určitý okamih (uznesenie Najvyššieho súdu SR 28. septembra 2010 sp. zn. 2 Cdo 252/2009).

54. S poukazom na uvedené je potrebné dospieť k záveru, že naliehavý právny záujem na určovacej žalobe nie je daný vtedy, ak by požadované určenie viedlo len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Tu ide predovšetkým o prípady, kedy sa žalobca domáha žalobou určenia neplatnosti právneho úkonu s tým, aby následne mohol žalobca podať žalobu na plnenie (napr. žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo žalobu na náhradu škody), alebo inú určovaciu žalobu (napr. žalobu o určenie vlastníckeho práva). Určovacia žaloba je tak neprípustná vtedy, ak rozhodnutie o merite sporu by predstavovalo len rozhodnutie o predbežnej otázke podstatnej pre rozhodnutie iného (žalobcom následne iniciovaného) súdneho sporu.

55. Odvolací súd súhlasí s tým, že pri určovacej žalobe, ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o neexistencii naliehavého právneho záujmu, nie je potrebné sa ďalej zaoberať argumentáciou žalobcu, pretože bez splnenia tejto základnej podmienky nemôže byť žalobca v konaní o určenie vlastníckeho práva za žiadnych okolností úspešný. V tomto smere poukazuje odvolací súd na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 137/08, v zmysle ktorého ak všeobecný súd dospeje k záveru, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je daný, vecnou stránkou podaného určovacieho návrhu sa už ďalej nezaobera.

56. Žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva do minulosti, teda, že bola spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby v čase jej vyvlastnenia, pričom formuláciu petitu na určenie, či tu právo je alebo nie je, je potrebné vykonať tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny stav (v prítomnom čase). Nie je prípustné určovať práva v minulosti, ak tieto práva zanikli. Platí, že rozsudok určuje (ne)existenciu práva ku dňu jeho vyhlásenia (§ 217 CSP). Súd nemôže vziať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia netrvajú. Okrem vyššie uvedeného, že vlastnícke právo nie je možné určiť do minulosti, je potrebné prihliadať na to, že ak sa má určovacou žalobou, resp. určovacím výrokom súdu dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, bude naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva daný vždy. Podobne naliehavý právny záujem žalobcu na určení práva je daný vždy, ak zo zápisu vo verejnom registri vyplýva, že tvrdené právo patrí žalovanému. Preukazovanie naliehavého právneho záujmu je preto v týchto prípadoch bezproblémové. Určovacia žaloba môže byť v tomto prípade prostriedkom ochrany porušeného (nielen ohrozeného) práva.

57. Naliehavý právny záujem na danom určení v predmetnej veci nemôže byť daný, pretože by nedošlo k zmene vlastníka, ktorý je v súčasnej dobe zapísaný na liste vlastníctva. Žalobkyňa sa tohto určenia ani nedomáhala, pretože žiadala určiť vlastnícke právo iba ku dňu vyvlastnenia. Ku dňu vyvlastnenia však žalobkyňa nemohla byť vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, a to s poukazom na existenciu predkupného práva štátu, po uzatvorení zmluvy, ale pred vznikom vlastníckeho práva vkladom do katastra nehnuteľností (pričom predkupné právo štátu bolo následne uplatnené). Žalobkyňa tak nikdy nebola a ani nemohla byť zapísaná ako vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, t. j. nenadobudla ani nemôže nadobudnúť vlastnícke právo. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/297/2018 zo 7. marca 2019, ktoré je možné na daný skutkový a právny stav aplikovať. V tomto rozhodnutí odvolací súd k otázke existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na predmetnom určení považoval za rozhodujúce tieto závery: a/ vklad do katastra spornej nehnuteľnosti bol na základe protestu prokurátora z 22. októbra 2015 zrušený, toto správne rozhodnutie nebolo súdmi správneho súdnictva zrušené. Dôsledkom zrušenia tohto vkladu bolo obnovenie vlastníckeho práva žalovanej; b/ Okresný úrad, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím z 18. augusta 2016 vyvlastnil vlastnícke právo spoločnosti MH Invest, s.r.o., ktorá nadobudla právo spornej nehnuteľnosti originálnym spôsobom; c/ určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti bolo ku dňu vyvlastnenia, teda išlo o deklarovanie vlastníckeho stavu do minulosti. Nešlo o žalobu, ktorá rieši aktuálnu otázku; d/ žalobkyňou tvrdené vlastnícke právo v správnom konaní nebolo akceptované z dôvodu, že o náhrade za vyvlastnenie bolo rozhodnuté tak, že patrí vlastníkovi spoločnosti MH Invest, s.r.o.; e/ v danom prípade nejde ani o prípad určovacej žaloby ako prostriedku ochrany už porušeného práva, pretože žalobkyňa touto žalobou nesleduje zosúladenie zhody zápisu vo verejnom registri so skutočným právnym stavom (zápis jej vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností), ale ide jej len o vyplatenie náhrady za vyvlastnenie pozemku, teda o plnenie, ktorého sa môže domáhať žalobou na plnenie, v ktorom by sa otázka vlastníckeho práva posudzovala ako otázka predbežná.

58. Odvolací súd z rozhodnutí najvyššieho súdu zistil, že žalobkyňa podala dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. marca 2019 sp. zn. 8Co 297/2018, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením z 27. januára 2021 sp. zn. 1 Cdo36/2020 tak, že dovolanie odmietol a o trovách konania rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

59. Z obsahu žaloby a všetkých vyjadrení žalobkyne vyplýva, že žalobu podala len z dôvodu vyplatenia náhrady za vyvlastnený pozemok, ktorá bola uložená do úschovy na Okresnom súde Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18U/4/2016. Odvolací súd teda dospel k záveru, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Správne bolo uvedené, že vychádzajúc z charakteru určovacej žaloby môže byť naliehavý právny záujem daný len tam, kde sa nemožno domáhať svojho práva inou

žalobou, teda, že určovací žaloba odstráni stav právnej neistoty, vyrieši postavenie strán sporu s konečnou platnosťou a nevyvolá ďalšie spory. Teda, že predstavuje účinný nástroj ochrany práv žalobcu.

60. V prejednávanej veci žalobkyňa pôvodnú žalobu na určenie vlastníckeho práva odôvodňovala neplatnosťou odstúpenia od kúpnej zmluvy žalovanými. Po pripustení zmeny žaloby naliehavý právny záujem odôvodňovala rozhodnutím o vyvlastnení pozemku a jeho nároku na vyplatenie náhrady za vyvlastnenie.

61. Ak by aj bola žalobkyňa v konaní úspešná, neprinieslo by to žiadnu zmenu v právnom postavení sporových strán, vzhľadom na to, že došlo k vyvlastneniu nehnuteľností.

62. Prvoinštančný súd ako hlavný dôvod zamietnutia žaloby uviedol, že žalovaní nie sú ani pasívne legitimovaní, pretože ani v čase vyvlastnenia neboli vlastníckmi predmetnej nehnuteľnosti. Odvolací súd považuje tieto závery súdu prvej inštancie za nepochybné a správne.

63. Ako vyplynulo z obsahu súdneho spisu a samotného konania náhrada za vyvlastnenie bola uložená do súdnej úschovy, ktorá nebola vyplatená z dôvodu prebiehajúcich súdnych konaní o vlastníctve pozemkov. Náhrada za vyvlastnené pozemky bola zložená do úschovy na súde v konaní vedenom pod sp. zn. 18U/4/2016, čo nebolo medzi stranami sporné. Odvolací súd má zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosť, že zložiteľ zložil zálohu v prospech konkrétneho príjemcu. Rovnako tak bolo zistené, že z rozhodnutia o vyvlastnení v prospech spoločnosti MH Invest, s. r. o. vyplýva, že za vyvlastnené pozemky patrí spoločnosti MH Invest II, s. r. o. náhrada podľa § 4 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z. z. Odvolací súd poznamenáva, že konanie o úschovách je upravené v siedmej hlave CMP, konania vo veciach notárskych úschov, v ust. § 359 CMP sú upravené súdne úschovy, u ktorých sa postupuje rovnako ako pri notárskych úschovách. V § 335 a nasl. CMP upravuje konanie o námietkach proti vydaniu predmetu notárskej úschovy, zloženej na účely splnenia záväzku. Ide o samostatnú časť konania, v ktorej súd nariaďuje pojednávanie za účelom zistenia oprávnenej osoby na vydanie predmetu úschovy, ak si jej vyplatenie uplatňuje. Z uvedeného vyplýva, že za splnenia podmienok sa žalobkyňa mohla (mala) domáhať nároku na vyplatenie náhrady za vyvlastnený pozemok v konaní o úschovách.

64. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože bol v odvolacom konaní úspešný. Intervenientovi MH Invest II, s.r.o. na strane žalovaného priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

65. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).